TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. birželio 11 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – Protestas – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Galimybė supainioti – Žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimas – Ankstesnio prekių ženklo skiriamojo požymio vertinimas“

Byloje C-115/19 P

dėl 2019 m. vasario 14 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

China Construction Bank Corp., įsteigta Pekine, Kinija, atstovaujama solisitorių A. Carboni ir J. Gibbs,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai J. Ivanausko ir D. Botis,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Groupement des cartes bancaires, įsteigtai Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujamai advokatės C. Herissay-Ducamp,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas I. Jarukaitis, teisėjai E. Juhász (pranešėjas) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *China Construction Bank Corp.* (toliau – CCB) prašo panaikinti 2018 m. gruodžio 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *China Construction Bank / EUIPO – Groupement des cartes bancaires* (CCB) (T-665/17, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2018:879), kuriuo šis teismas atmetė CCB ieškinį dėl 2017 m. birželio 14 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2265/2016-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Groupement des cartes bancaires* ir CCB (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) buvo iš dalies pakeistas 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/2424 (OL L 341, 2015, p. 21), kuris įsigaliojo 2016 m. kovo 23 d. Vėliau jis buvo panaikintas ir nuo 2017 m. spalio 1 d. pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1). Vis dėlto, atsižvelgiant į bylos faktinių aplinkybių klostymosi laikotarpį, šis apeliacinis skundas turi būti nagrinėjamas remiantis materialinėmis Reglamento Nr. 207/2009 teisės normomis.

3 Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnyje nustatyta:

„1. Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

<…>

b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.

<…>

5. Be to, ankstesnio prekių ženklo <…> savininkui užprotestavus pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui arba panašus į jį, ir turi būti registruojamas prekėms arba paslaugoms, kurios nėra panašios į tas, kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, jeigu, kalbant apie ankstesnį [Europos Sąjungos] prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą [Sąjungoje] arba, kalbant apie ankstesnį nacionalinį prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą toje valstybėje narėje ir jeigu dėl prekių ženklo vartojimo be rimtos priežasties gali atsirasti galimybė nesąžiningai įgyti pranašumą arba pakenkti ankstesnio prekių ženklo išskirtinumui ar jo geram vardui.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

4 2014 m. spalio 14 d. CCB paprašė EUIPO įregistruoti šį žymenį kaip Europos Sąjungos prekių ženklą:

5 Paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) 36 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Bankų paslaugos; finansinis įvertinimas (draudimo, banko operacijų, nekilnojamojo turto); finansavimo paslaugos; mokėjimo kortelių paslaugos; vertybių saugojimas; antikvarinių daiktų įvertinimas; tarpininkavimas; laidavimo paslaugos; turto patikėtinių veikla“.

6 2015 m. gegužės 7 d. *Groupement des cartes bancaires* pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos visoms ankstesniame punkte nurodytoms paslaugoms. Šis protestas buvo grindžiamas ankstesnėmis teisėmis, įskaitant šį Europos Sąjungos prekių ženklą, kuris buvo įregistruotas 1999 m. lapkričio 12 d.:

7 Šis prekių ženklas įregistruotas šioms Nicos sutarties 36 klasės paslaugoms: „Draudimas ir finansai, t. y. draudimas, pinigų keitimo agentūra; kelioninių čekių ir akredityvų emisija; finansinės operacijos, piniginės operacijos, banko operacijos; <…> banko ir piniginių operacijų srauto valdymas elektroninėmis priemonėmis; <…> išankstinio mokėjimo kortelių, mokėjimo kortelių, kreditinių kortelių, debetinių kortelių <…> emisija; elektroninio mokėjimo paslaugos <…>; finansinių operacijų paslaugų teikimas kortelių turėtojams pinigų išdavimo automatais; <…> nustatymo ir patikrinimo paslaugos; finansinės informacijos suteikimo paslaugos bet kokiomis telekomunikacijų priemonėmis“.

8 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 8 straipsnio 5 dalyje numatytais pagrindais.

9 2016 m. spalio 4 d. EUIPO protestų skyrius patenkino protestą, motyvuodamas tuo, kad egzistuoja galimybė supainioti, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Šio reglamento 8 straipsnio 5 dalimi grindžiamo pagrindo jis nenagrinėjo.

10 CCB pareiškė ieškinį, šis ginčijamu sprendimu buvo atmestas.

11 Šiame sprendime EUIPO pirmoji apeliacinė taryba nusprendė, kad atitinkamą visuomenę sudaro specialistai ir iš dalies galutiniai vartotojai arba plačioji visuomenė, kurių pastabumo lygis yra aukštas.

12 Dėl teritorijos, kuri svarbi vertinant galimybę supainioti, ji nurodė, kad ši teritorija apima visą Sąjungą, ir priminė, kad konstatavimo, jog yra galimybė suklaidinti visuomenę Sąjungos dalyje, pakanka, kad būtų atsisakyta registruoti prašomą įregistruoti prekių ženklą.

13 Be to, ji nusprendė, kad dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo atitinkama Prancūzijos visuomenė šį prekių ženklą identifikuoja kaip nurodantį korteles „CB“. 2014 m. rugpjūčio 27 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendime (byla R 944/2013-4), susijusiame su protesto procedūra tarp

Groupement des cartes bancaires ir CCB dėl žodinio žymens CCB, kurį prašoma įregistruoti kaip Europos Sąjungos prekių ženklą, jau buvo nustatyta, kad žodinis prekių ženklas CB turi gerą vardą Prancūzijoje 36 klasės paslaugoms pagal Nicos sutartį. Toje byloje *Groupement des cartes bancaires* pateikti įrodymai patvirtina šio gero vardo išsaugojimą.

14 Dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo EUIPO pirmoji apeliacinė taryba, atsižvelgdama į ankstesnio prekių ženklo gerą vardą Prancūzijoje, nusprendė, kad šis prekių ženklas, nepaisant jo labai stilizuoto pobūdžio, suvokiamas kaip raidžių grupė „CB“. Prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdinis elementas tik papildo dominuojantį elementą, kurį sudaro raidžių grupė „CCB“.

15 Taigi yra tam tikras vizualus žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumas. Be to, šių žymenų fonetinis panašumas yra didesnis už vidutinį. Tačiau konceptualiu požiūriu neįmanoma atlikti palyginimo.

16 EUIPO pirmoji apeliacinė taryba nusprendė, kad, atsižvelgiant į žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimų paslaugų tapatumą, šių žymenų panašumą ir ankstesnio prekių ženklo gerą vardą Prancūzijoje, žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ir didesnio nei atitinkamos visuomenės pastabumo lygio skirtumų nepakanka, kad būtų atmesta supainiojimo galimybė.

17 EUIPO pirmoji apeliacinė taryba pridūrė, kad tai, jog vartotojai nuolat nesinaudoja tam tikromis prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis CCB paslaugomis, padidina galimybę, kad tokie vartotojai, net ir tie, kurie yra labai pastabūs, bus klaidinami, nes netiksliai prisimins žymenų, dėl kurių kilo ginčas, konfigūraciją.

18 Dėl visų šių priežasčių EUIPO pirmoji apeliacinė taryba nusprendė, kad Prancūzijoje egzistuoja galimybė supainioti, todėl šios tarnybos protestų skyrius teisingai nusprendė patenkinti protestą.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

19 2017 m. rugsėjo 27 d. CCB pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme.

20 CCB, be kita ko, nurodė pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Šiuo pagrindu ji ginčijo EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos atliktą ankstesnio prekių ženklo skiriamojo požymio vertinimą, žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimą ir visapusį supainiojimo galimybės buvimo vertinimą.

21 Dėl ankstesnio prekių ženklo skiriamojo požymio CCB priekaištavo EUIPO pirmajai apeliacinei tarybai, kad ši tinkamai nenustatė paslaugų, dėl kurių manė, jog šis prekių ženklas turi gerą vardą. CCB teigimu, *Groupement des cartes bancaires* pateikti įrodymai neleido patvirtinti to prekių ženklo gero vardo visoms juo žymimoms paslaugoms.

22 Kiek tai susiję su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimu, CCB konkrečiai nurodė, kad atlikdama šį vertinimą EUIPO pirmoji apeliacinė taryba klaidingai atsižvelgė į ankstesnio prekių ženklo gerą vardą. Ginčijamame sprendime šis prekių ženklas buvo analizuojamas taip, lyg jis būtų žodinis prekių ženklas. Taip pat žymuo, kurį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, buvo analizuojamas remiantis jo žodiniu elementu, neatsižvelgiant į jo vaizdinį elementą.

23 Bendrasis Teismas atmetė pirmąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

24 CCB Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– priimti sprendimą byloje arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

– nurodyti EUIPO ir bet kuriai į bylą įstojusiai šaliai padengti savo ir CCB šiame procese ir pirmojoje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

25 EUIPO Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– nurodyti CCB padengti EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

26 CCB nurodo tris apeliacinio skundo pagrindus.

27 Pirmajame pagrinde ji priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis padarė teisės klaidų, vertindamas, ar yra galimybė supainioti, ir taip pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą.

28 Šį pagrindą sudaro keturios dalys.

29 Pirma, Bendrasis Teismas esą padarė teisės klaidą, kai, analizuodamas žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, atsižvelgė į ankstesnio prekių ženklo gerą vardą, o visapusiškai vertindamas galimybę supainioti dar kartą atsižvelgė į šį gerą vardą. Taip jis du kartus atsižvelgė į ankstesnio prekių ženklo skiriamąjį požymį.

30 CCB pabrėžia, kad žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimas yra savarankiška analizė. Tik visapusiškai vertinant galimybę supainioti turi reikšmės ankstesnio prekių ženklo skiriamojo požymio laipsnis, kaip ir žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo laipsnis ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų panašumo laipsnis.

31 Antra, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vaizdinį pobūdį. Jis analizavo šiuos žymenis kaip žodinius žymenis ir dėl to neatsižvelgė į jurisprudenciją dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto, pagal kurią žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimas turi būti grindžiamas įspūdžiu, kurį sukuria šių žymenų visuma, o tai akivaizdžiai apima jų vaizdinius elementus.

32 Be to, neatsižvelgdamas į žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vaizdinį pobūdį, Bendrasis Teismas klaidingai lygino šių žymenų vizualų ir fonetinį palyginimus. Kadangi nagrinėjamuose žymenyse yra atitinkamos įmonės logotipas, o logotipas pagal savo pobūdį sukurtas kaip vizualus vaizdas, Bendrasis Teismas turėjo suteikti didesnę reikšmę vizualiam palyginimui. Jis pervertino fonetinio palyginimo svarbą.

33 Trečia, Bendrasis Teismas padarė klaidą, nustatydamas paslaugas, dėl kurių jis nusprendė, kad ankstesnis prekių ženklas turi gerą vardą, todėl turi ryškų skiriamąjį požymį. Bendrojo Teismo išvados, kad ryškus ankstesnio prekių ženklo skiriamasis požymis apima „finansines operacijas, pinigines operacijas ir banko operacijas“, nepatvirtina įrodymai, ir ji nepagrįsta. Šią išvadą Bendrasis Teismas grindė ankstesnio prekių ženklo geru vardu, nors šis geras vardas buvo įrodytas tik dėl riboto šiuo prekių ženklu žymimų paslaugų skaičiaus. Be to, Bendrasis Teismas aiškiai nekonstatavo, kad EUIPO pirmoji apeliacinė taryba neturėjo remtis šios tarnybos ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimu byloje R 944/2013-4, kuri susijusi su žodiniais nagrinėjamų įmonių prekių ženklais, todėl jos dalykas buvo kitas nei šios bylos.

34 Ketvirta, Bendrasis Teismas neatliko visapusio galimybės supainioti buvimo vertinimo.

35 Iš tikrųjų nebuvo atsižvelgta į kelis svarbius veiksnius. Aplinkybė, kad atitinkamos visuomenės pastabumo lygis yra aukštas, CCB teigimu, turėjo būti įtraukta į visapusį galimybės supainioti buvimo vertinimą, nes dėl tokios aplinkybės mažiau tikėtina, kad visuomenė netiksliai prisimins žymenis, dėl kurių kilo ginčas, ir dėl to supainios prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų paslaugų kilmę su ankstesniu prekių ženklu žymimų paslaugų kilme. Tačiau, užuot atsižvelgęs į šią aplinkybę, Bendrasis Teismas rėmėsi bendru vertinimu, kad atitinkama visuomenė netiksliai prisimena žymenis, dėl kurių kilo ginčas.

36 Antrajame pagrinde nurodomas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnio, susijusio su reikalavimu motyvuoti sprendimus, kuris pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą taikytinas Bendrajam Teismui, pažeidimas.

37 Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas nemotyvavo savo išvados, kad ankstesnis prekių ženklas turi gerą vardą, todėl turi ryškų skiriamąjį požymį finansinėms operacijoms, piniginėms operacijoms ir banko operacijoms. Jis nepaaiškino, kaip ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymai, susiję konkrečiai su mokėjimo kortelėmis, galėjo pagrįsti tokią bendrą išvadą.

38 Trečiajame pagrinde, kurį CCB pateikia papildomai, Bendrajam Teismui priekaištaujama dėl to, kad šis iškraipė faktines aplinkybes ir įrodymus, pirma, neatsižvelgdamas į žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vaizdinį pobūdį, antra, remdamasis EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimu byloje R 944/2013-4 ir, trečia, ankstesniam prekių ženklui suteikdamas ryškų skiriamąjį požymį finansinėms, piniginėms ir banko paslaugoms.

39 EUIPO mano, jog apeliacinį skundą reikia atmesti.

40 Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies ji pažymi, kad EUIPO pirmoji apeliacinė taryba ir Bendrasis Teismas išnagrinėjo ankstesnio prekių ženklo grafinį vaizdą ir kad jie pagrįstai manė, jog, nepaisant šio prekių ženklo stilizavimo, atitinkama visuomenė Prancūzijoje jį suvokia kaip akronimą „CB“.

41 Nuoroda į ankstesnio prekių ženklo gerą vardą vertinant žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą buvo padaryta tik siekiant išsamumo. Net jeigu atliekant šį vertinimą visiškai nebūtų buvę atsižvelgta į šį gerą vardą, argumentas, susijęs su tuo, kaip atitinkama visuomenė suvokia ankstesnį prekių ženklą, visada būtų tas argumentas, kurį nurodė Bendrasis Teismas.

42 Be to, EUIPO mano, kad Apeliacinė taryba ir Bendrasis Teismas galėjo atsižvelgti į minėtą gerą vardą. Ji pažymi, kad žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumas negali būti vertinamas remiantis vien grafiniu šių žymenų vaizdu. Iš tiesų iš jurisprudencijos matyti, kad žymenų palyginimas turi būti grindžiamas visuomenės suvokimu. Todėl bet koks elementas, galintis daryti įtaką tokiam suvokimui, kaip antai ankstesnio prekių ženklo geras vardas, yra svarbus juos lyginant.

43 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies EUIPO teigia, kad dauguma CCB argumentų dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo yra susiję su faktinėmis aplinkybėmis, todėl nepriimtini.

44 Be to, ji pažymi, kad Bendrasis Teismas galėjo teisingai konstatuoti, jog ankstesnio prekių ženklo stilizavimas nėra pakankamai ryškus, kad neleistų atitinkamai visuomenei sutelkti savo dėmesio į raidžių grupę „CB“. Taigi CCB klaidingai kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis nagrinėjo žymenis, dėl kurių kilo ginčas, tarsi jie būtų žodiniai.

45 EUIPO nuomone, pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepriimtiną, nes ji susijusi su faktinėmis aplinkybėmis.

46 Šioje dalyje pateikti CCB argumentai bet kuriuo atveju yra nepagrįsti.

47 Konkrečiai dėl paslaugų, į kurias atsižvelgta, EUIPO mano, kad nebūtina įrodyti ryškaus skiriamojo požymio, kiek tai susiję su visais plačios nagrinėjamu prekių ženklu žymimų prekių ar paslaugų kategorijos specifiniais elementais.

48 Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies EUIPO nurodo, kad atitinkamos visuomenės didelis pastabumo lygis nereiškia, jog ši visuomenė negali netiksliai prisiminti žymenų, dėl kurių kilo ginčas.

49 EUIPO nuomone, antrąjį pagrindą taip pat reikia atmesti.

50 Ji mano, kad Bendrasis Teismas tinkamai paaiškino, kodėl atmetė CCB argumentus, kuriais nebuvo įrodyta, jog ankstesnis prekių ženklas turi ryškų skiriamąjį požymį finansinėms, piniginėms ir banko operacijoms.

51 Iš tiesų Bendrasis Teismas nurodė, kad EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos išvada dėl ankstesnio prekių ženklo ryškaus skiriamojo požymio yra pakankamai pagrįsta šioje byloje pateiktais įrodymais. Iš to matyti, kad nereikia nagrinėti klausimo, ar ši apeliacinė taryba teisingai rėmėsi Tarnybos ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimu byloje R 944/2013-4. Toks nagrinėjimas negalėjo turėti įtakos išvadai, kad ankstesnis prekių ženklas turi ryškų skiriamąjį požymį.

52 Galiausiai, kiek tai susiję su trečiuoju pagrindu, EUIPO mano, kad CCB nenurodė faktinių aplinkybių ir įrodymų, kuriuos iškraipė Bendrasis Teismas, ir konkrečių skundžiamo sprendimo dalių, iš kurių akivaizdžiai matyti toks iškraipymas.

53 Šis pagrindas bet kuriuo atveju nepagrįstas. Priešingai, nei tvirtina CCB, Bendrasis Teismas atsižvelgė į žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vaizdinį pobūdį, tik papildomai nurodė EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 944/2013-4 ir teisingai nusprendė, kad ankstesnis prekių ženklas turi ryškų skiriamąjį požymį visoms atitinkamoms paslaugoms.

Teisingumo Teismo vertinimas

54 Tuo atveju, kai protestas grindžiamas ankstesniu individualiu prekių ženklu, Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta supainiojimo galimybė suprantama kaip rizika, jog visuomenė manys, kad šiuo prekių ženklu žymimos prekės ar paslaugos ir prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės ar paslaugos pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba tam tikrais atvejais – ekonomiškai susijusių įmonių. Tokios galimybės supainioti buvimas turi būti vertinamas visapusiškai, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius (2020 m. kovo 5 d. Sprendimo *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO*, C-766/18 P, EU:C:2020:170, 63 ir 67 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

55 Šie veiksniai apima, be kita ko, žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ir šiais žymenimis žymimų nagrinėjamų prekių ar paslaugų panašumo laipsnį, taip pat ankstesnio prekių ženklo gero vardo stiprumą ir skiriamojo, jam būdingo ar dėl naudojimo įgyto, požymio laipsnį (2011 m. kovo 24 d. Sprendimo *Ferrero / VRDT*, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 64 punktas ir 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *EUIPO / Equivalenza Manufactory*, C-328/18 P, EU:C:2020:156, 57 punktas).

56 Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies, kurioje CCB priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad vertindamas žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą jis klaidingai atsižvelgė į ankstesnio prekių ženklo gerą vardą, taigi, ir skiriamąjį požymį, reikia priminti, kad žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimą sudaro vizualus, fonetinis ir konceptualus palyginimas, pagrįstas bendru įspūdžiu, kurį šie žymenys, atsižvelgiant į jiems būdingas savybes, daro atitinkamai visuomenei (2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *EUIPO / Equivalenza Manufactory*, C-328/18 P, EU:C:2020:156, 71 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), o ankstesnio prekių ženklo skiriamasis požymis susijęs su šio ženklo galimybe identifikuoti prekes ar paslaugas, kurioms jis buvo įregistruotas, kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės, ir taip leidžia atskirti šias prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų (dėl Europos Sąjungos prekių ženklų skiriamojo požymio žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Birkenstock Sales / EUIPO*, C-26/17 P, EU:C:2018:714, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

57 Konkrečiai kalbant apie gerą vardą, reikia priminti, kad prekių ženklas turi gerą vardą, kai jį žino didelė dalis visuomenės, suinteresuotos šiuo prekių ženklu žymimomis prekėmis ar paslaugomis, didelėje susijusios teritorijos dalyje. Šiuo klausimu reikia atsižvelgti, be kita ko, į prekių ženklo užimamą rinkos dalį, jo naudojimo dažnumą, geografinį paplitimą ir trukmę, taip pat į įmonės investicijų, skirtų jo reklamai, dydį (2018 m. birželio 28 d. Sprendimo *EUIPO / Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 55 ir 56 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

58 Taigi, priešingai nei žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo veiksnys, ankstesnio prekių ženklo gero vardo ir skiriamojo požymio veiksnys nereiškia kelių žymenų palyginimo, o yra susijęs tik su vienu žymeniu, t. y. su žymeniu, kurį protestą pareiškęs asmuo įregistravo kaip prekių ženklą. Kadangi šių dviejų veiksnių taikymo sritis iš esmės skiriasi, išnagrinėjus vieną iš jų, negalima daryti išvadų dėl kito. Net darant prielaidą, kad ankstesnis prekių ženklas dėl savo gero vardo turi ryškų skiriamąjį požymį, ši aplinkybė neleidžia nustatyti, ar šis prekių ženklas yra vizualiai, fonetiškai ir konceptualiai panašus į prašomą įregistruoti prekių ženklą, o jei taip, tai kiek.

59 Taigi yra teisiškai klaidinga vertinti žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, atsižvelgiant į ankstesnio prekių ženklo gerą vardą.

60 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo motyvuojamosios dalies, susijusios su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, 52 ir 53 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad prekių ženklo geras vardas ir ryškus skiriamasis požymis gali būti svarbūs, kai siekiama nustatyti dominuojantį elementą kuriant bendrą įspūdį. To sprendimo 54 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad atsižvelgdama į ankstesnio prekių ženklo gerą vardą EUIPO pirmoji apeliacinė taryba pagrįstai manė, kad atitinkama visuomenė šį prekių ženklą suvokia kaip žodinį elementą, kurį sudaro akronimas CB. To paties sprendimo 58 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad lygindama žymenis, dėl kurių kilo ginčas, ši Apeliacinė taryba iš esmės teisingai atsižvelgė į šį ankstesnio prekių ženklo elementą.

61 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad, nors žymens dominuojančio elemento nustatymas gali būti svarbus lyginant žymenis, dėl kurių kilo ginčas (2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *BGW*, C-20/14, EU:C:2015:714, 37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), vis dėlto tai nereiškia, kad šio žymens geras vardas ir skiriamojo požymio laipsnis, kurie susiję su žymens visuma, leidžia nustatyti, kuris minėto žymens elementas yra dominuojantis atitinkamos visuomenės suvokimui.

62 Atvirkščiai, Reglamento Nr. 207/2009 negalima suprasti taip, kad dėl prekių ženklo gero vardo arba ryškaus skiriamojo požymio galima daryti išvadą, jog vertinant žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą vienas iš šį prekių ženklą sudarančių elementų yra dominuojantis kito jį sudarančių elementų atžvilgiu.

63 Skundžiamo sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas teigė, kad ankstesnio prekių ženklo geras vardas „gali daryti įtaką suvokimui apie ryšius tarp skirtingų“ šio prekių ženklo „elementų“. Tokio labai stilizuoto žodinio prekių ženklo, kaip nagrinėjamas ankstesnis prekių ženklas, geras vardas grindžiamas būtent tuo, kad didelė atitinkamos visuomenės dalis žino visus šį prekių ženklą sudarančius – tiek žodinį, tiek vaizdinį – elementus.

64 Iš to matyti, kad nusprendęs, jog EUIPO pirmoji apeliacinė taryba, remdamasi ankstesnio prekių ženklo geru vardu ir ryškiu skiriamuoju požymiu, padarė pagrįstą išvadą, kad šis prekių ženklas suvokiamas kaip žodinis elementas CB, kad šis žodinis elementas yra dominuojantis ir turi dominuoti vertinant žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aprašytą šio sprendimo 59 punkte. Todėl pirmojo pagrindo pirma dalis yra nepagrįsta.

65 Kadangi ankstesnio prekių ženklo geras vardas ir skiriamasis požymis, be kita ko, buvo nagrinėjami skundžiamo sprendimo 38–48 punktuose, tada to sprendimo 67 punkte buvo įtraukti į visapusį supainiojimo galimybės buvimo vertinimą, dar reikia nustatyti, ar ši Bendrojo Teismo atlikto tyrimo dalis, kaip tvirtina CCB antrajame pagrinde, yra pakankamai motyvuota, ar ne.

66 Kalbant konkrečiau, CCB priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis, atsakydamas į šio sprendimo 21 punkte apibendrintus jos argumentus, konstatavo, jog ankstesnis prekių ženklas turi gerą vardą ir dėl to apskritai ryškų skiriamąjį požymį paslaugoms, susijusioms su „finansinėmis operacijomis, piniginėmis operacijomis ir banko operacijomis“.

67 Pagal suformuotą jurisprudenciją Bendrojo Teismo sprendimo motyvuose turi būti pateikiami aiškūs ir nedviprasmiški Bendrojo Teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimto sprendimo pagrindimu, o Teisingumo Teismas – vykdyti jo teisminę kontrolę (2016 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Klement / EUIPO*, C-642/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:918, 24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Klausimas, ar Bendrojo Teismo sprendimo motyvai yra prieštaringi arba nepakankami, yra teisės klausimas, kuris gali būti keliamas apeliaciniame skunde (2020 m. kovo 4 d. *Sprendimo EUIPO / Equivalenza Manufactory*, C-328/18 P, EU:C:2020:156, 25 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

68 Skundžiamo sprendimo 39–41 punktuose Bendrasis Teismas išsamiai nurodė, kad ginčijamame sprendime pateiktą ankstesnio prekių ženklo gero vardo vertinimą galima prilyginti EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos konstatavimui, kad šis prekių ženklas turi ryškų skiriamąjį požymį.

69 Toliau skundžiamo sprendimo 44 punkte jis aiškiai nurodė, kad CCB, neginčydama ankstesnio prekių ženklo gero vardo tam tikroms paslaugoms, tvirtino, jog tokio gero vardo negalima nustatyti visoms šiuo prekių ženklu žymimoms paslaugoms. To sprendimo 45 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad, siekiant atsakyti į šiuos CCB argumentus, reikia išnagrinėti, ar yra pagrįstas ginčijamame sprendime pateiktas vertinimas, pagal kurį ankstesnis prekių ženklas turi gerą vardą bendrai paslaugų, susijusių su „finansiniais reikalais, piniginėmis operacijomis ir banko operacijomis“, kategorijai.

70 To sprendimo 46 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis vertinimas tinkamai pagrįstas ginčijamo sprendimo 22–24 punktuose, nes juose pateikta informacija patvirtina ankstesnio prekių ženklo svarbą ir gerą vardą Prancūzijos mokėjimų sistemoje ir vykdant sandorius naudojantis banko kortelėmis Prancūzijoje.

71 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad CCB teisingai nurodo, jog ankstesnio prekių ženklo svarba ir geras vardas sandorių naudojantis banko kortelėmis sistemoje iš tikrųjų leidžia suprasti, kodėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis prekių ženklas turi ryškų skiriamąjį požymį paslaugoms, susijusioms su mokėjimais banko kortele, tačiau visiškai nepaaiškina, kodėl ankstesnis prekių ženklas apskritai turi ryškų skiriamąjį požymį finansinių, piniginių ir banko paslaugų srityje.

72 Šiomis aplinkybėmis svarbu priminti, kad prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas atsižvelgiant į šiuo prekių ženklu žymimas prekes ar paslaugas ir į preziumuojamą suinteresuotųjų asmenų suvokimą. Iš to matyti, kad šio skiriamojo požymio laipsnis turi būti nustatomas remiantis, be kita ko, atitinkamo prekių ženklo užimama rinkos dalimi, šio prekių ženklo naudojimo dažnumu, geografiniu paplitimu ir trukme, taip pat tuo, kiek yra suinteresuotųjų asmenų, kurie dėl šio prekių ženklo prekes ar paslaugas identifikuoja atitinkamai kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės (1999 m. birželio 22 d. Sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, EU:C:1999:323, 22 ir 23 punktai ir 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *Oberbank ir kt.*, C-217/13 ir C-218/13, EU:C:2014:2012, 39 ir 41 punktai).

73 Skundžiamo sprendimo 46 punkte kalbama apie tokius dalykus, tačiau jie susiję su ankstesnio prekių ženklo užimama rinkos dalimi ir jo naudojimo Prancūzijoje dažnumu, kalbant visų pirma apie paslaugas, leidžiančias atlikti sandorius naudojantis banko kortelėmis.

74 Kaip pats Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 45 punkte, siekiant nustatyti, ar yra galimybė suklaidinti visuomenę, reikia išnagrinėti ankstesnio prekių ženklo skiriamąjį požymį paslaugoms, susijusioms su „finansinėmis operacijomis“, „piniginėmis operacijomis“ ir „banko operacijomis“, nes šios paslaugos priskiriamos prie ankstesniu prekių ženklu žymimų paslaugų ir iš esmės yra tapačios paslaugoms, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas.

75 Vis dėlto paskui Bendrasis Teismas to neišnagrinėjo. Skundžiamo sprendimo 46 punkte jis tik nurodė ankstesnio prekių ženklo gerą vardą konkrečioje paslaugų, leidžiančių vykdyti sandorius naudojantis banko kortelėmis, subkategorijoje. Be to, to sprendimo 47 punkte jis tik atmetė CCB kritiką dėl atsižvelgimo ginčijamame sprendime į EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 944/2013-4.

76 Taigi galima teigti, kad skundžiamame sprendime nėra tinkamai įvertintas ankstesnio prekių ženklo geras vardas ir skiriamasis požymis, atsižvelgiant į šiuo prekių ženklu žymimas paslaugas, kiek jos susijusios su „finansinėmis operacijomis“, „piniginėmis operacijomis“ ir „banko operacijomis“, nors šis platesnis aptariamu prekių ženklu žymimas paslaugų spektras yra toks, pagal kurį, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 45 punkto, reikėjo įvertinti, ar yra rizika, kad visuomenė gali klaidingai manyti, jog prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimas CCB siūlomas paslaugas teikia *Groupement des cartes bancaires* arba susijusi įmonė.

77 Iš to matyti, kad skundžiamo sprendimo 48 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, jog ankstesnio prekių ženklo skiriamasis požymis ginčijamame sprendime buvo teisingai įvertintas, yra nepakankamai motyvuota. Šis motyvavimo trūkumas taip pat turi įtakos skundžiamo sprendimo 67 punkte Bendrojo Teismo atliktam visapusiam supainiojimo galimybės buvimo vertinimui, nes šiame 67 punkte yra daroma nuoroda būtent į minėtą 48 punktą. Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

78 Atsižvelgiant į teisės klaidą, konstatuotą nagrinėjant pirmojo pagrindo pirmą dalį, ir į motyvavimo trūkumą, konstatuotą nagrinėjant antrąjį pagrindą, turi būti panaikintas skundžiamas sprendimas, nesant reikalo nagrinėti nei pirmojo pagrindo antrosios–ketvirtosios dalių, nei trečiojo pagrindo.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

79 Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirma pastraipa, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

80 Šiuo atveju Teisingumo Teismas turi informacijos, reikalingos tam, kad būtų priimtas galutinis sprendimas dėl ieškinio.

81 Kaip buvo priminta šio sprendimo 55 ir 72 punktuose, ankstesnio prekių ženklo skiriamasis požymis yra svarbus veiksnys visapusiškai vertinant, ar yra galimybė supainioti, ir jis turi būti nustatytas atsižvelgiant į šiuo prekių ženklu žymimas prekes ar paslaugas ir į preziumuojamą suinteresuotųjų asmenų suvokimą.

82 Dėl šio veiksnio EUIPO pirmoji apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 22–25 punktuose tik konstatavo, kad ankstesnis prekių ženklas turi gerą vardą Prancūzijoje paslaugų, leidžiančių vykdyti sandorius naudojantis banko kortelėmis, sektoriuje. Nepaisydama aiškiai platesnės ankstesniu prekių ženklu žymimų paslaugų apimties, EUIPO pirmoji apeliacinė taryba nenagrinėjo šio prekių ženklo skiriamojo požymio taip, kad būtų bendriau atsižvelgta į šiuo prekių ženklu žymimas paslaugas.

83 Be to, iš ginčijamo sprendimo 30 punkto matyti, jog EUIPO pirmoji apeliacinė taryba rėmėsi ankstesnio prekių ženklo geru vardu, kad įvertintų žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą. Dėl šio sprendimo 58 ir 59 punktuose nurodytų priežasčių toks požiūris yra klaidingas.

84 Iš to matyti, kad yra pagrįsti Bendrajame Teisme pateikti CCB argumentai dėl su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu susijusio ieškinio pagrindo, kuriuo remdamasi EUIPO pirmoji apeliacinė taryba klaidingai įvertino žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą ir teisingai neidentifikavo paslaugų, į kurias atsižvelgiant reikia nagrinėti ankstesnio prekių ženklo skiriamąjį požymį. Taigi, kadangi šiam pagrindui būtina pritarti, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

85 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

86 Pagal šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

87 Be to, pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį iš pirmojoje instancijoje įstojusios į bylą šalies, kuri pati nepateikė apeliacinio skundo, gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje.

88 Šiuo atveju *Groupement des cartes bancaires*, kuri buvo įstojusi į bylą šalis pirmojoje instancijoje, pateikė Teisingumo Teismo kanceliarijai tripliką, kad atsakytų ir į CCB apeliacinį skundą, ir į dubliką. Vis dėlto šis triplikas, *Groupement des cartes bancaires* prieš tai nepateikus atsiliepimo į apeliacinį skundą, remiantis Procedūros reglamento 175 straipsniu, pagal kurį jo tikslas – papildyti atsiliepimą į apeliacinį skundą, buvo pripažintas šiame reglamente nenumatytu dokumentu, todėl nebuvo pridėtas prie bylos medžiagos.

89 Taigi, nors *Groupement des cartes bancaires* turi būti laikoma nedalyvavusia procese Teisingumo Teisme ir dėl to iš jos negali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos, vis dėlto reikia priimti sprendimą dėl šios šalies bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų. Iš tiesų Teisingumo Teismas, priimdamas galutinį sprendimą dėl pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio, iš pralaimėjusių šalių turi priteisti bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidas.

90 Kadangi CCB laimėjo bylą nagrinėjant tiek apeliacinį skundą, tiek ieškinį ir reikalavo iš EUIPO ir *Groupement des cartes bancaires* priteisti bylinėjimosi išlaidas, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nurodyti EUIPO padengti savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant šį apeliacinį skundą ir ieškinį pirmojoje instancijoje, visas CCB bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant šį apeliacinį skundą, ir pusę CCB bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų. *Groupement des cartes bancaires* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę CCB bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. gruodžio 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *China Construction Bank / EUIPO – Groupement des cartes bancaires* (CCB) (T-665/17, EU:T:2018:879).**

2. **Panaikinti 2017 m. birželio 14 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 2265/2016-1).**

3. **Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) padengia savo ir *China Construction Bank Corp.* bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant šį apeliacinį skundą, ir pusę *China Construction Bank Corp.* bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų.**

4. ***Groupement des cartes bancaires* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę *China Construction Bank Corp.* bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų.**

Parašai.